

har villet medvirke til at give udvalget de nødvendige oplysninger om strafbare forhold.

Justitsministeriet blev den 17. november 1994 anmodet om at udarbejde en oversigt over de kriminelle forhold, som personer optaget på lovforslaget havde begået.

Justitsministeriet svarede den 21. november 1994, at et enigt udvalg i februar 1992 havde besluttet, at man ikke ønskede at modtage sådanne oplysninger om strafbare forhold i skriftlig form. Justitsministeriet meddelte derfor, fordi vi ønskede at holde aftalen, under henvisning til et ældre svar, at såfremt behandlingsformen i udvalget skulle ændres, burde det ske ved en ændring af de generelle retningslinjer for udvalgets arbejde.

Herefter modtog Justitsministeriet et brev af 24. november 1994 fra formanden for udvalget, der meddelte, at udvalget havde drøftet Justitsministeriets svar. Det blev oplyst, at udvalget på trods af udvalgets beslutning i februar 1992 ønskede at modtage oplysningerne, hvorfor formanden anmodede om at få dem. Justitsministeriet besvarede herefter naturligvis spørgsmålene. Det skete den 30. november 1994.

Særligt med hensyn til personer på lovforslaget, som har fået dom for kriminelle forhold, rejser Venstre i et betækningsbidrag spørgsmålet om, hvorvidt udvalget har fået, hvad udvalget har bedt om.

Hertil skal jeg minde om, at udvalget i februar 1992 som tidligere nævnt meddelte den daværende indenrigsminister, at udvalget for fremtiden alene ønskede en oversigt med angivelse af numre på lovforslaget over ansøgere. Lad mig citere:

» ... der har fået dom for straffelovsovertrædelser, men uden angivelse af, hvad de er straffet for, og uanset hvor langt tilbage i tiden den strafbare handling ligger.«

En sådan oversigt blev i overensstemmelse med den aftalte procedure fremsendt til udvalget den 25. oktober 1994.

På et møde i udvalget den 3. november 1994 gennemgik Justitsministeriets embedsmænd oversigten i udvalget – noget helt usædvanligt i dette udvalg i forhold til andre udvalg. Udvalgsmedlemmerne havde i den forbindelse lejlighed til at stille supplerende spørgsmål. Udvalgsmedlemmerne har endvidere, som det før har været tilfældet, haft lejlighed til selv at gennemgå sagerne i det omfang, man ønskede det, og det er der udvalgsmedlemmer der også har benyttet sig af.

Da Justitsministeriet herefter i forbindelse med spørgsmål nr. 10 blev anmodet om at give oplysningerne i skriftlig form, sendte Justitsministeriet som nævnt den 30. november 1994 en oversigt over de personer, der havde dom for straffelovsovertrædelser.

Det har naturligvis aldrig været Justitsministeriets hensigt ikke at give udvalget de ønskede oplysninger. Justitsministeriet er gået ud fra, som det også fremgår af det svar, vi har sendt, at udvalget i overensstemmelse med den aftalte procedure alene ønskede oplysninger om domme for straffelovsovertrædelser og ikke f.eks. oplysninger om afgørelser vedrørende særlovgivning eller mindre bødeforlæg for straffelovsovertrædelser. Jeg forstår i øvrigt, at vi skal diskutere netop disse spørgsmål i et samråd senere i dag, hvor jeg nærmere kan gå ind på det.

Med hensyn til oplysninger om, hvilke personer på lovforslaget der har gæld til det offentlige, er der i Venstres betækningsbidrag også en bemærkning herom.

Hertil er at sige, at der i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 13 udtrykkelig gøres opmærksom på, at det efter Indfødsretsudvalgets retningslinjer ikke er et krav, at en ansøger overhovedet ikke har gæld til det offentlige.

Det nævnes endvidere, at Justitsministeriet ud over de restancetyper, som hindrer dansk indfødsret, ikke rutinemæssigt undersøger, hvorvidt en ansøger i øvrigt har gæld til det offentlige. Justitsministeriet har således besvaret spørgsmålene ud fra de gældende retningslinjer og på baggrund af de oplysninger, Justitsministeriet har været i besiddelse af.

Så har der været rejst spørgsmål om, hvorfor det er anført, at nogle er sigtet. Når det er sket på den måde, skyldes det, at når en ansøger er sigtet, kan der ikke tages stilling til, om ansøgeren på nuværende tidspunkt opfylder betingelserne for at få dansk indfødsret. Det er begrundelsen for det ændringsforslag, der er fremsat på denne måde, og det skulle også følge tidligere praksis.

Jeg vil i øvrigt sige, at det ikke er ministeriet eller ministeriets embedsmænd, der fastlægger proceduren for, hvordan det her foregår. Det er Folketingets ansvar, og ministeriet er i og for sig bare en administrativ forlængelse af de beslutninger, Folketinget tager.

Det, der, så vidt jeg kan se, er sagen i dag, er som sagt, at Venstre har taget en ny holdning til disse spørgsmål, og det er en holdning, der adskiller sig fra den fordomsfrihed og liberalisme,